

05

A

636

2
PENTAS QUÆSTIONUM
DE
MAGIA,

Quæ

SUCCESSVM LARGI-
ENTE NATURÆ AVTHORE, ET
Conservatore, jussu scituq;,

*Amplissima Facultatis Philosophicae in inclusæ Wit-
tebergensium Academiae.*

PRO LOCO

In eadem Facultate sibi adsignato,

Publico examini subjeit,

M. GEORGIUS OBERLA

Plavens, Alumn. Elect. Saxonicus.

RESPONDENTE

ERASMO SEIDELIO, Fidei.

Bricensi March.

*Ad diem 16. Decemb. anni ad finem properantis 1614. in Col-
legij novi auditorio in igno, horis à 7. matutinis.*

WITTEBERGAE,

Typis Müllerianis.

M. DC. XIV.

Decorative border at the top of the page.

MENTAS QUESTIONUM

DE

MAGIA

Quam

SUCCESSIVAM LARGI-

ENTEM NATURAE VITAE ET

CONSERVATIONIS

PROLOGUS

PROLOGUS

PROLOGUS

PROLOGUS

PROLOGUS

M. GEORGIUS OBERLA

PROLOGUS

PROLOGUS

PROLOGUS

PROLOGUS

PROLOGUS

PROLOGUS

PROLOGUS

PROLOGUS

PROLOGUS

Decorative border at the bottom of the page.

Et in Deo.

DE MAGIA.

Præloquium.

Quicquid sine DEI communionem facias, id verò factum ne putes: pio affectu scribit Scal. l. 3. Poet. c. 11. Hac ut gaudere queas, Priusquam incipias oratio: & ubi oraveris, mature factum opus est: Ex C. Salustio. Ergo, qui potes, bone IESU, adesto Spiritu tuo: & vorum nostrum secunda: ut dispulsa omnis erroris nebula in hac difficili materia nil nisi grata tibi dicere liceat. Ex Scal. Vota æqua nunquam respiciunt aures DEI. Ad labores ergo qui præ manibus sunt. Esto.

Quæstio 1.

Quid sit Magia?

Sane, si unquam alibi, heic certe ex vocis usu cognito, in rei facillime deducemur cognitionem. Quæ Etymon autem Magia Magia Persicos videtur habuisse natales. Persis enim Magi vel unde dicitur Magus fuisse creduntur, qui nobis sapientes: Quorum etiam tanta apud ipsos erat auctoritas, Regis axioma te ut gaudere qui vellent, prius disciplinam eorum degustare necesse haberet: notante Peucero l. de Divinat. & Tullio de eadem, Joh. Bapt. Porta l. 1. c. 2. Magia natur. Delrio ex Hieron. super Dan. tom. 1. l. 1. c. 2. disquis. Mag. fol. 29. & tales Magos fuisse illos, qui cunas Christi visitant. Mat. l. 2. persuasissimum nobis habemus. Verum enim verò ha-

12

mans

3. Magie illi-
beralis
qui pri-
mus au-
thor?

4. Quomodo
in Græcia
am vene-
rit?

5. Magie Di-
visio.

6. Quid vera
Magia.

7. 8.

9.

10. Magia
fa. si.

11.

mana periclitantia. & abusus improbus fecit, ut & illa male audire;
hincq; monstruosissimis nominibus pericaperit. Hujus quis primus
extiterit author, omnibus non convenit: quidam Chammum,
illum Noa filium, quem alij Zoroastrem dicunt: alii Simonem Ma-
gum: alii alios producant. Qua de re vid. VVierus l. d. c. 3. p. 146.
& c. 4. Polyd. Virg l. 1. de invent. rer. c. 22. Cornel. Agripp. l. 1. de
occult. Philosoph. c. 2. Delrius l. d. tom. 1. c. 3. p. 2. & alij: Interim
ex Pertide in Græciam eam invecctam fuisse plurimi ex illis non
obscurè colligunt. Nos, ut ad institutum propiùs accedamus, di-
sparamus ex delibatis hiscie Magiam in veram & licitam: & in-
famem seu illicitam. Veram (aliis physicam seu naturalem) finimus
cum Piccol. l. de facult. morus anim. c. 25. conjunctionem
quandam agentium & patientium invicem comparantim
ad efficiendum aliquid per sui conditionem & naturam, la-
tentem tamen & cum admiratione. Et hanc sanè, suis si se cor-
tineat cancellis, ex agro Sapientum eliminandam non esse, de facili
persuadeberis, cum h. m. nihil sit aliud, quam quod nobis Philoso-
phia; Immo VVierus l. 2. de prest. c. 3. p. 152. ex Hebræorum Rabbi-
nis annotat, antiquos Patres Sanhedrim, h. e. Consilium &
Judicium Magnum admisisse neminem, nisi Magiæ peritum
& gnarum 70. linguarum. At postquam limites egressa est
suos, aliam nunc nobis obvertit faciem, & fascinatix, præstigiatix,
& c. eius Cultores: venefici, arioli, angures, lamia, sry-
ges, & c. Zauberer/Hexen/Warsager/Unholden/Schwarz-
künstler/etc. dicuntur (qua quomodo ab invicem disparentur nos-
mina, vide Delr. tom. 1. l. 1. disq. Mag. c. 2. pag. 30. & Gödelm.
tract. de Magis in præfat. v. 5.) quales fuisse leguntur Simon Ma-
gus. Act. 8. v. 9. Elimas ibid. c. 13. v. 8. & alij. Hoc pacto finitur:
Ars impia, scelerata, ope Diaboli, pro ut divina permiserit
justitia, mira efficiendi potens. Scal. exerc. 327. eam infimam,
fædam, sordidamq; dicit: unde Magus hoc sensu nil aliud erit, quam
qui Dæmoni operis locat suas: & vicissim in consiliis, variis mediis
eiusdem expectat & operat consilia & auxilia. Huius aliquot spe-
cies, Deut. 19. v. 10. annotatas & explicatas invenies apud Reve-
rendo.

tend. Fran. Zium, Precept. & Promotorem nostrum per omnem
 tam colendum disp. 19 in Deut. à th. 98. è quibus, ut & definitio-
 tione ipsa satis quis genius hujus artis sit perspicies: Itidemq; Num
 tutò e dem incumbere queas, animadvertes. Sanè 1. si fine
 bono, 2. neq; serioribus & utilioribus posthabitis eius studium
 susceperis, 3. si tantum ut nosse eam, non autem eã uti discas, 5. im-
 mo si ipse facile à dulci eius veneno te preservare noveris, non dissua-
 serim: cum & hoc modo waxodōxiav, anima sc. venenum, Pseudo
 Prophetas, quid? Diabolum ipsum ut agnoscamus scriptura jus-
 beat: Sic enim facile latentia pericula istius effugere, Strophas &
 fraudes eius detegere, & quam longis post se parasangis Christi mi-
 racula Diabolica hacce relinquunt, docere poteris. At utrum eius
 non tam L. L. divine, quam humana maximò perè damnant, & c.
 Lege B. Chemnit. part. L. C. 2. l. de lege fol. 52. Simul hinc & illud
 clarere tibi poterit; quo pacto Spirituum sic dictorum familia-
 rum (seu Marinellorum, sive Magistellorum, & quod adsint ad-
 siduè, paredrorum:) operã uti frui queas? Etenim cum modus,
 quo in erudiendis hominibus uti solent, minimè pietati proba-
 tus; finis etiam, quem propter id faciunt, satis ominosus: rarò enim
 Dominorum sine noxa solent recedere, ut cetera taceam quæ
 copiosè invenies apud Rev. D. Meisnerum, Precept. & Fautorem
 nostrum nunquam satis laudatum part. 2. Phil. Sobri. cap. 2. q. 1.
 non est ut illam ullo modo laudemus: ut ut ingenuitatem huius rei,
 publica protestatione & juramento Spanheimensis ille Abbas, Tri-
 themius, in Steganographia sua pæfat. obtrudere pius non fuerit ve-
 ritus.

12.
 Num illi-
 bara con-
 scientia
 Magiam
 illibera-
 lem quis
 discere
 queat?
 13.
 14.
 15.
 Quid ha-
 bandum
 de spiriti-
 bus famili-
 aribus?
 16.
 17.

Questio II.

An omnes Magia effectus sint tantum
 putativi?

Simpliciter & absolutè id adserendum esse non putarem: cum po-
 tissimum Scriptura ipsa & LL. humana Magos ultimo supplicio
 adscriptos

A 3

adscriptos cupiant: & tales quidem qui Magicis operam nava-
runt artibus, tam ut falcinis lædant quàm ut revelantem
Diabolum audiant: nec non eorundem signis, si fieri posset, e-

Exod. 20.
Levit. 18.
Num. 22.
Deut. 18.
M. 24.

2.
3.
4.

Quomodo
Diabolus
hominibus
imponat?

5.

6.

7.

8.

lectos etiam in errorem duci posse Christus pronuntiavit: quin &
Christi Apostolus Antichristi adventum in potestate & signis
& prodigiis mendacij futurum describat. Labet Ergò cum Theoll.
Scholis effectus istos Magicos in veros & falsos seu putatitios
herciscere. Novit enim ille mille rerum artifex, divinâ potiss.

si gaudeat permissione, hominum generi egregiè imponere: 1.
vel sensus obnubilando, ne ad obiectum queant pertingere: vel
objectum occultando, aliudq; loco istius monstrando: cuius rei e-
gregium habet exemplum Gödelm. l. 1. de lam. c. 3. n. 19. cui simile

refert B. Lutherus ex vitis Patrum tale: Ad S. Macarium, habi-
tantem in deserto, venerunt parentes cujusdam virginis,
quam amiserant, sic tamen quod putarent eam in vaccam
esse conversam, quia non poterant aliam, quam vacca for-
mam videre. Adducentes igitur filiam ad S. Macarium,
rogabant orationem ab ipso ad Deum fieri pro ea, ut resti-
tueretur ei humana forma. Hoc audiens Macarius, inquit,
Virginem video, non vaccam, & c. Orante autem S. Macario
pro virgine, non ut humanam speciem, quam nunquam a-
miserat, reciperet, sed ut Deus hanc illusionem Diaboli ab
ea auferret, aperti sunt oculi parentum & filia, cognove-
runq; hoc totum, quod ipsis videbatur serio geri, merum
ludibrium Satanæ fuisse, in comm. super epist. ad Gal. c. 3. fol.
105. Et post pauca ait: potest igitur Satan egregiè perstringere o-
mnes sensus, ut jures se videre, audire, tangere aliquid, quod
tamen non vides, & c.

II. Vel oculorum vim impediendo, humores eorum cor-
rumpendo, ut aliter rem concipiant quam est. Sic Præfetto
Tigurino, referente Lavatero de spectr. l. 1. c. ult. summo mane cum
servo per pascua iter facienti, offert alium civē Tigurinum, cum equâ
nefariè se commiscentem: qui tamen reversus, sic vili, civis domum
pulsat & ex diligentissimâ inquisitione, eum domo sua nunquam
egressum,

egressum fuisse, deprehendit. *Exempla vide plura ap. Camer. l. i. succis. c. 70. & insigne apud Vier. l. 6. 1. 6. fol. 673. & quid mirum, cum & natura illi apud Philosophum sui ipsius simulachrum, oculos ante semper potuerit depingere? l. 3. Met. c. 4.*

III. Aerem intermedium condensando, isti q; quam nobis gestit occultare, rei assimilando: *Cuius exemplum vide ex Philostrato apud Casm, in Angelograph. part. 2. c. 29. p. 508. Alius lubens transilio modos. Sed & REALI operatione, subtili q; artificio plura ab iisdem geri spiritibus: & bis mediantibus, lamiis nonn' cogit nos fateri spirituum illorum 1. scientia: 2. potentia: 3. tum diuturna & multiplex, à primo inde a vo comparata experientia: 4. essentia item & 5. qualitatum, qua pol- lent, exacta scientia: 6. incredibilis celeritas: 7. sensuum acrimonia, 8. nec non Diabolorum ad invicem familiaritas intima? Quod se dubitas, quæso, tibi historiam paullulum considera, & facile, si spero, astipulantem te experiar. Anne tam inauditum, Diabolo dapes (aliq; aliunde rapta) suis istis confederatis attulisset? Vellus Trithemius sufficere poterit, Hic, Manlio annotante in coll. Philipp. cum in diversorio publico nihil cibi reperisset, tantum beviter manu fenestram pulsavit, & mox expestus est, quandam patinam lucis coctis repletam apportare. Anne tam infrequens est, lac & c. Diabolum abstulisse, suisq; asportasse? Qua tamen in parte egregie maleficas novit decipere, ut putent se ex iuncis lacemulgere: vel per epistomium excipere: cum tamen nihil minus ab ipsis fiat. Hujus rei lepida habetur narratio in Ioh. Beetzii Carmelitæ præceptorio ad præc. 1. expor. ult. cap. 7. Quædam vetula, dierum malorum plena, volens ex invidia impedire lac vacca vicini sui: accepit cultellum pergens ad ostium domus, in qua vacca fuit, & ponens se contra splendorem lune, dixit:*

Hier syndick een Spaen/in Mollecken's ghewæen/
 Ende een ander da er toe/soo neem ick het Melck van
 deser Roe.

Quæ verba audiens Dominus vacca arripuit fustem, & currens post eam, atque percutiens, aiebat:

Hier

9.
10.

11.

An realis
Diaboli o-

peratio.

12.

13.

14.

An Dia-
lus aliunde

possit ad-

ferre da-

15.

Lamia an
queant lac

vaccis suba-
ducere?

16.

17.

Hier staen ick eenen Slach / ende eenen anderen als ick
mach /

Ende den derden daer toe / soo behoud ick die Melck
metter Roe.

Egregium sanè praemetitò debitum.

18. *Lappi ven-
cosum
habent
venales?* Huc referunt Finnarum & Lapporum septentrionalium Ma-
giam quam ex Olai Magni 3. c. 18. recenset & Hierus l. 2. c. 7. fol.
173. & Gödelm. tract. d. l. 1. c. 6. v. 7. p. 58. quod videlicet loa-
leant venalem contra ventorum tempestatem, exhibere
ventum: mercedeque soluta tres nodos Magicos propinare,
hoc cum moderamine, ut, ubi primum dissolvissent, ven-
tos experiantur placidos: Sin alterum, vehementiores: at
ubi tertium, tempestates omnium fevilissimas, &c. Sed tu,
si pius es, & verum amas, dic quæso, quemnam heic putas navim
impellere? Vide plura in hanc sentent. ap. Delr. tom. 1. l. 2. q. M. 9.
19. *Quibus non absimile & istud, quod de rerum amissarum, furum, &c.
Quomodo imaginibus quærentibus novit D. mon easdem in speculis, po-
possit Dia- culis aqua repletis, crystallis, annulis &c. monstrare: quando vi-
bolus fa- del, præcedentibus actibus interfuit ipse: vel socios suos id
rem, &c. narrare audit. Quod si tali præsidio destituitur, tum dorsum solium
ostendere? obvertere didicit: ne scil. ex lingue dicas noscere leonem.*
20. *Magorum
apud Pha-
raonem
num Vera
fuerint mi-
racula?* Quæritur hic à pluribus: Quo loco Magorum Pharaonis ha-
benda veniant miracula, quæ Exod. 7. 8. &c. leguntur? Duos
autem modos proponunt, quorum uno ea effecta esse putant. Vel
ope incantatoria seu Diabolica Phases rerum oculis asstantium
oblatas; vel ope Diabolorum veras, aliunde tamen sub præ-
sacula? (de novo enim quid creare solius DEI est) substitutas fuis-
se. Hier. l. 2. d. prest. c. 8. fol. 178. Delrius tom. 1. l. 2. q. 6. p. 243.
21. *Gödelm. l. 1. c. 3. de prestig. v. 13. 14. p. 23. Casim. pag. 2. angel. c.
18. q. 4. p. 52. ludica tu, si potes, qui modus verior. Incidenter &
imere la- istud expediri potest: cum lamias de loco in locum, & comitia
miarum in solita, vss dem Blofsberg/ oder Heneberge. (sive etiam amassa
montem am birco subvectam) per aetern abripere valeat Dæmon? ubi ter-
dum Pavovivus. Interdum autem revera, ex permissione divi-
nait*

na id fieri, plurimis adserunt. vid. *Vier. l. 2. c. 12, 13. Delr. tom. 1. Prudero-*
fol. 345. Godelm. l. 2. c. 4. S. 1. 2. segg. rum, vel

Non minor autem dubitatio est de unguento isto armato. *subrectio-*
rio, num si illud armis concinne applicent Chirurghi isti, *ne amasie*
bis Wundsegner/ vulneri absentis medelam polliceri vale- *per bir-*
ant? *Mihi quidem, ut & sanioribus omnibus, non videtur: quin cum ha-*
potius *Magica & superstitiosa illa curatio facile deprebenditur. Cur bendum &*
enim *laxa non potius parti, quam laedenti adhiberetur: 23:*
egreditur vis sanativa a telo obligato & ad membrum vulnera-
tum se recipit? at: nonne aeternam alteraret, potiusq. cum sanativum num alio
efficeret: tandemq. *pevitus deficeret? quomodo autem dissitum qua via?*
a vulnerato sine intercedente contactu vel virtuali vel actuali cu-
rabit? Esto: tangat egressa virtus incolumis corpus: quid, quales fiet, *24-*
si forte an non laesam, sed salvam, attingeret partem? Confugis ad *25.*
nescio quam Sympathiam? Heus bone, cum illa ex forma rerum *26.*
substantiali fluere debeat, ubi hic est? num gladium cum vulnere, *27.*
vel sanguis cum eodem, ratione formarum substantialium ales- *28.*
amicitias? Sed parum abest, quin exclamem: Cum desinit laede-
re Satan, creditur sanasse. Vid. pluribus Godelm. l. d. l. 1. c. 8.
a S. 33. adde & orat publ. Rev. Franzi de oraculis Ethnicis. Sed
satis de istis Diabolicis effectibus. Optimum omnium autem *29.*
est (de quo merito nobis gratulamur, quod Diabolorum & con- *Diabolorum*
federatorum suorum potentia minimè absoluta sed limitata *potestas*
est: illa enim si uti frui possent, num tuus, qui serio IESVM co- *nam abse-*
lunt, vel ad unicum hornu unius quadrantem vitæ posses polliceri *101*
usuram? num vel offulam putas relinquerent, quam venero non *30-*
inquinarent? Finita sc. potentia est, & quod potest, id DEO *32.*
prohibente minimè potest: id quod nobis suggerit Hiobi Histo-
ria & 1. Reg. 22. 1. Sam. 16. & 18. & praeteris Exod. 8. M. 8. *33.*
Unde consequens, quod ea quæ solius DEI concernunt omnis *An Diabo-*
sapientiam, omnipotentiam, omniscientiam, &c.] Diabo- *lus valeat*
lus vindicare sibi minimè queat: qualia: mortuos invitam *excitare*
revocare. 1. Sam. 2. v. 6. Iob. 5. v. 21 scrutari corda & renes, Ps. *mortuos &*
7. v. 10. Apoc. 2. v. 23. Fictitia ergo illa omnia erant, quacunq. de *34.*
Samuelis

Samuelis resurrectione & aliis id genus Diaboli operibus, nonnulli
gannunt, vid. Debr. l. d. tom. 1. l. 2. q. 6. & 29. sect. 1. p. 629. Co
del. l. 1. d. c. 4. p. 33. Properandum.

Quaestio III.

An homo vi artis Magica queat mutari
in lupum, felem, &c?

1. **S**tamus pro N. mutatio enim inter duo contraria est quae
2. semper presupponunt subiectum in quod agant. At monstrae
3. dem hic. Vid. s. Phys. 3. v. 7. nulla sane vel humana, vel angelica
4. potentia (DEVM excipio, qui potest ea quae non sunt, vocare, ut
5. sint) eo usque se extendit, ut rerum species immutare valeat: For-
6. mam mutari, ais? Sed qualis illa materia, quae potentiam habet
7. naturaliter receptivam eius numero forma, quae ab alia materia e-
8. jusdem specie naturaliter recipi potest & ubi est? Sicut materia de-
9. terminata est ad unam numero eiusdem speciei formam: ita & cui-
10. usvis forma ad unam numero eiusdem speciei materiam. At fors-
11. tean nuda materia mutatur: ἀλόγως, una numero forma sub-
12. stantialis diversas informabit materias; Concludimus ergo cum
13. sapientum choro istas conversiones aut nunquam visas esse:
14. aut si qua visas sunt, non rem videndam, sed oculum viden-
15. tis fascino fuisse oblaesum: vel in violatus si perstitit oculus
16. rem videndam subdolè fuisse subductam, aliamq; substitu-
17. tam. Addunt nonnulli imaginationem & melancholicos
18. affectus. Vid. Wierus l. 3. c. 10. l. 4. c. 22. & seqq. Horstius l. 2. nob
19. bil. Exere. 9. q. 9. Gödelm. l. 2. c. 3. p. 24. Egregium autem huius rei
20. exemplum ap. Georg. Sabinum in l. 7. mesem. Ovid. vide. Quae
21. contra venimus congressui reservamus.

Quaestio IV.

An Diaboli verè cum lamiis congregiantur: &
num verè possint gignere?

Ita sanè plurimis persuasum est; Diabolos re vera corporibus
humanis adsumtis, cum hominibus conredi posse: & si cum mu-
lieribus, incubos, si cum viris concumbant succubos, gigni. Tela
eorum excipiemus in conflictu. Nostra negativa erit. Quo-
modo enim spiritus, qui carne & ossibus: membrisque ad genera-
tionem necessarius destruitur, sicq; simplex est, generabit? como
positi hoc est. Ergo & corporis naturalis: Ubi hic semen, tan-
quam materia hanc ad rem plurimum necessaria? Hoc enim non
nisi ab alimento est: at quis Demones unquam audivit
nutriri. Ais, Demonem illud aliunde surripere. 1. At quam e-
lumbe effugium & quamprimum enim istud extra vasa feratur pro-
pria, vim istam, qua impregnationi originem potest prabere, amitti
Medicorum essatum est. Immo si Diabolus hic quid efficeret, si-
mile sibi producere deberet: quo dato, parum abest, quin omnes an-
gulos iam dudum Demonibus vidisses repletos. Quibus ita stans
tibus, merito illorum amplectimur sententiam, qui congressum
istum ludibriis Diabolicis adscribunt: quibus vel distendat
mulieris ventrem, & in partu fucato supponat puerum, ex aere con-
densato factum, quem ad tempus ipse movet, per quem loquitur,
per quem matris ubera tam acris er fugit ut vix matrum multatū lac
sufficiat (Ego audivi quendam puerum fuisse in Saxonia, ait
Lutherus super 3. ad 1. c. fol. 165. qui suxit 5. mulieres & tamen
non potuit expleri) vel etiam infantem aliunde raptum cum alio
terius matris infante permutate, &c. Vier. l. 3. c. 16. & à c. 19. ad
33. l. de lamiis c. 13. Gödelm. l. 2. c. 5. Philos. acutiss. lac. Matt. Prae-
ceptor & fautor noster honorand. l. 2. Metaph. p. 585. Sed tandem
receptui canendum est.

Quaestio V.

**An solo visu, vocibus, contactu, characteri-
bus &c. fieriqueat fuscinatio?**

Certè ita est: vix sunt picturae, quae non inveniant amasio
os suos, veluti pupae improvidas aetates. *Fidem faciet tibi*
B 2 *quasi.*

1. *quasitum hocce, ubi ad delirium usq; sibi persuadent venefica, se
 2. predictis istis & his similibus aliis modis nescio quid non inten-
 3. dere proximo posse. At falsissimè. Num enim vilus ad fasci-
 4. cinandum datus? num in oculo tale quid veneno si latet quod pos-
 5. set fascinum causari? mirum, si hoc, oculum tam diu ab ipso stetit li-
 6. berum. Sed neq; vocibus quid possunt. Omne enim prin-
 7. cipium operationis, quo alterantur corpora, qualiras est. At
 verba duntaxat notæ & indices mentis sunt, non à natura,
 sed à hoc tantum creatura intelligentis eiusdemq; arbitrio de-
 pendentibus. Quid ergo amplius istis efficeret, quam quod mente sus-
 cepisti? Nulla quantitatum per se efficacia est. Neq; perita-
 tum: alias fascinum naturale dnoim dicerem: alias tactus ab
 qualiter in omnes quos tangeret, ageret: lateant plura, Neq; et-
 iam characteribus: ne vim artificialium cum naturalium trans-
 mutasse videamur, &c. Vid. Delt. tom. 1. disq. Mag. c. 3.
 §. 4. fol. 3. & seqq. Viet. l. 2. de prestig.
 s. 14. & l. 4. c. 9. Sed satis fuimus
 cum Magis.*

DEO naturæ authori jubilatio.

Quisquis est, qui se habet, non se habet, non se habet, non se habet.

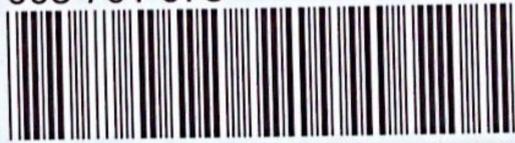
Quisquis est, qui se habet, non se habet, non se habet, non se habet.

05 A 636

ULB Halle

3

003 761 673

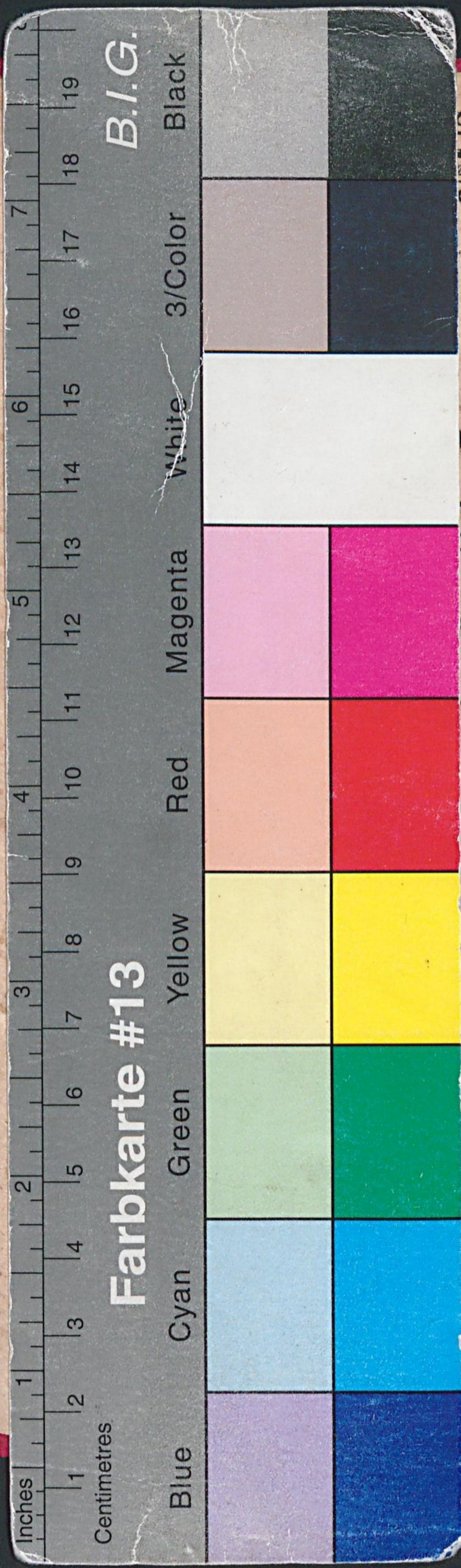

5b

VD 19

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

QUESTIONUM
 DE
 AGIA, 2
Quæstio
 VM LARGI-
 Æ AVTHORE, ET
 ore, jussu scituq;
ntis Philosophica in inclus a Vis-
sum Academia.
 O LOCO
acu't. se sibi adsignato,
 examini subjeit.
 GIUS OBERLA
 mn. Elect. Saxonicus.
 PONDENTE
 SEIDELIO, Fideli-
 ensi March.
ad finem properantis 1614. in Col-
migno, horis à 7. matutinis.
 T E B E R G A E,
 Müllerianis.
 D C. X I V.